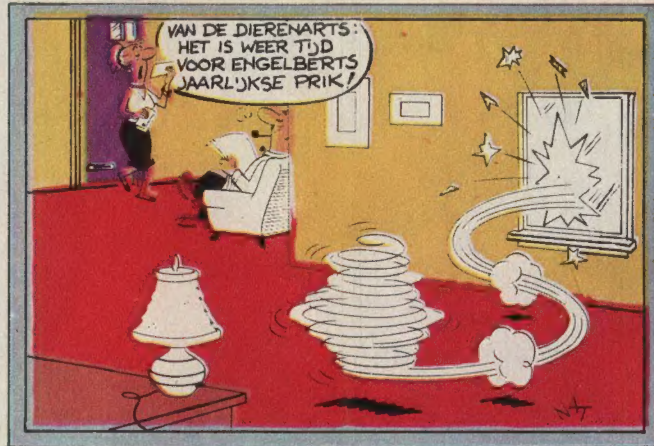

WEEKBLAD
PEP
Nr. 24
15 juni 1968
35 ct. per week;
losse nrs. 45 ct.
België 7 fr.
EEN NIEUW AVONTUUR
VAN MICK TANGY pag
10-11

Pep forum

Waarom NEE tegen Nederlands

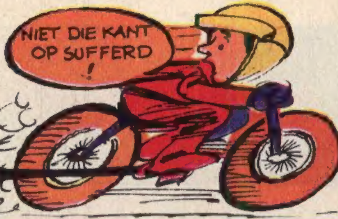
Waarom, vraagt Pep, maken popsingles in de Nederlandse taal nooit een serieuze kans voor de TOP 40? Is het Engels een absolute voorwaarde om met een hit voor de dag te komen? Natuurlijk zijn er Nederlandse tophits, zoals van Boudewijn de Groot, of van Toon Hermans, Sonneveld enz., maar dat zijn toch platen die niet overwegend door het tienerpubliek gekocht worden en bepaald geen „pop"muziek uitmaken. Nee, wij kunnen als enige voorbeelden noemen Peter Koelewijn, die met Kom van dat dak af een hit scoorde en jaren later de popart-groep HET met Ik heb geen zin om op te staan. En Ronnie & The Ronnies niet te vergeten met Beestjes, weet je wel!
Maar PEP zou het een enorme stunt vinden wanneer bijvoorbeeld eens een groep als — we noemen maar wat — The Motions met een Nederlands-talige plaat op de markt kwam! Waarom kan een plaat als Nellie The Horse, niet gewoon Nellie het paard heten, Motions? Waarom altijd alleen maar Engels? Is onze eigen taal niet goed genoeg?
Trouw, en hou van jou rijmt even goed als Love you, en so blue. Nou dan... Vertel ons eens eerlijk waarom jullie denken dat een „Engelse" plaat van een Nederlandse beatgroep het nou per se beter doet dan een Nederlandse plaat?! We are hier erg benieuwd naar!

Men verwacht dat de werkzaamheden aan de tunnel onder het Kanaal in de loop van 1970 zullen worden hervat.
In 1880 hebben twee Engelse ingenieurs de eerste boringen verricht in de buurt van Folkstone. Zij boorden een gat tot op een diepte van twintig meter, en gingen toen in horizontale richting verder tot ongeveer een kilometer. De diameter van de tunnel bedraagt vier meter en kan heden bezocht worden door dagdromers.

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

Ontvangen op de 17de maart 1968 om 18.40 uur op 20,005 M.Hz seinen van een vermoedelijk Russische kunstmaan. Ontvanger was een Trio-amateur-ontvanger.

H. A. Stek,
Admiralengracht 97, A'dam

Onze complimenten! Aan alle overige radio-amateurs: raadpleeg PEP 11 pag. 10-11 nog eens, wellicht boek jij dan ook resultaat!

Tot mijn grote spijt stond er in PEP 13 een foutje bij het verhaal van ons aller Asterix en Obelix. Een van de Romeinen zegt daar namelijk: „Wij poetsen de plaat". Maar men kende toen deze uitdrukking nog niet. In de middeleeuwen hadden vele strijders hellebaarden, waar onder andere een soort bijl aanzat. Een soort plaat dus. Als ze nu op de vlucht sloegen, sleepten ze die hellebaarden achter zich aan, waardoor die „plaat" mooi glimmend werd. Daar komt de uitdrukking dus vandaan.

Hugo de Groot, Purmerend

Met alle respect voor je scherpzinnigheid, in het wereldje van Asterix komen wel meer dingen voor die toen nog niet bestonden. Soep in poedervorm bijvoorbeeld. Maar dat mag de pret niet hinderen, dachten we.

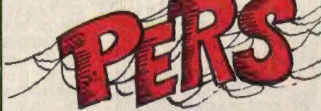
Beste meneer Rijvers, dat u full-prof bent en een vooruitstrevend persoon, behoeft volgens mij nog niet de aanleiding te zijn dat FC-Twente in de volgende competitie kampioen wordt of bij de eerste zes eindigt! Als u meent dat u er met jonge spelers komt, hebt u het goed mis! Persoonlijk lach ik om uw prognose, want ook de volgende competitie gaat het weer tussen Feyenoord, Ajax, Sparta, ADO en Go-Ahead. Zelf

hoop ik dat Ajax het nogmaals wordt, want die ploeg blijft nog wel een jaar de beste van Nederland. En als ik u een goede keeper mag aanraden, zou ik eens naar het volgende adres schrijven: G. J. Dammer, Zwaagweg 12, Waldendorp. Verder hoop ik dat als u weer eens iets gevraagd wordt, u eerst beter nadenkt.

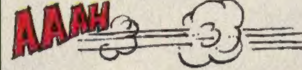
P. van Campenhout jr., Termunterzijl (Gr.)

Kees Rijvers slaat FC-Twente kennelijk hoger aan dan jij. PEP vertrouwt niettemin in de woorden van de kleine meester uit Enschede.

Ik wou hier mijn mening uiten over PEP-pers (PEP 11). Hierin wordt geschreven over de weggelopen Blizzard Eelco Gelling (20-11-1967!!). Pers bedoelt toch eigenlijk nieuws te zijn, maar dit is geen nieuws meer. Men kan beter een foto plaatsen van de nieuwe formatie, waarin C+B speelt sinds 19-12-'67. Mèt de „weggelopen" Eelco Gelling als sologitarist! Dat is inmiddels dus ook al weer oud nieuws, geschikt voor de rubriek PEP (oud) Nieuws.

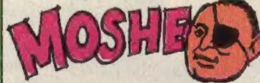
B. v.d. Pol, Assen

In PEP 8 staat in PEP-pers de lijst met A-klasse renners, maar daar ben ik het niet mee eens. Bij België staan bijvoorbeeld Van Coningsloo en Brands, maar heeft PEP nog nooit van Van Rijkighem of van Van Neste gehoord? En dat Nederland maar één A-klasse renner heeft is onzin. Nog nooit van Jos van der Vleuten of Wim Schepers gehoord?

Jo Gerets, Borgharen

Jawel, maar we vinden het géén A-klasse. Ze kunnen het nog worden. Overigens, niet PEP, maar de internationale wielrenunie wijst de A-klassers aan!

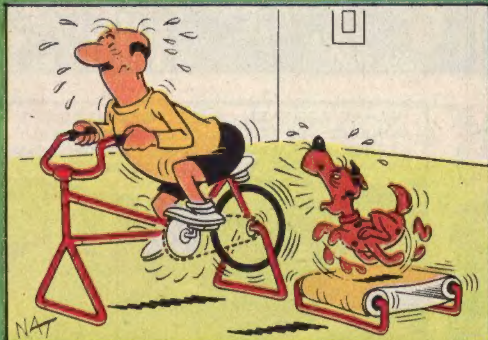

Het verhaal van Mick Tangy heeft een politieke achtergrond. Bijvoorbeeld het superieur zijn van Frankrijk, het pro-Israël, en het anti-Amerika. Die Mr. Maxwell wordt overdreven voorgesteld, als een wanstaltige kwal en een onnatuurlijk misvormd mens. Het valt me ook tegen dat meneer Arf „de held van de Sinaï" wordt genoemd. In Israël komt deze eer alleen maar toe aan Moshe Dayan, de huidige minister van Defensie. Voor de rest doet het me genoegen te bemerken dat PEP zichtbaar vooruit gaat.

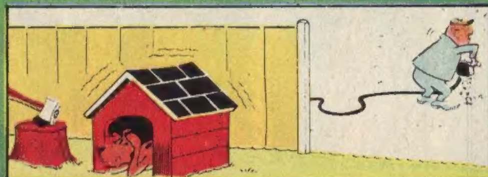
Kees van Wijk, Den Haag

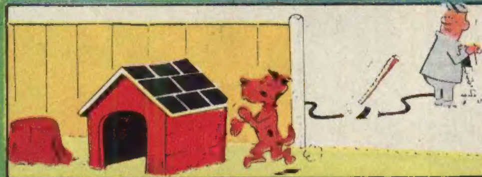

DEZE WEEK

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. **Losse nummers** 45 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-72 97 88. **Girobetaling:** indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** N. V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, telefoon 38.23.80. Prijs per nummer 7,— F. Franco per post. Per kwartaal 91,— F, per half jaar 182,— F, per jaar 364,— F, te voldoen op P.R. 834.05 van N.V. TUM - Antwerpen.

Baba en Driepoot zijn ontsnapt aan de muitende bemanning van de Zwarte Valk! Maar al dagenlang zwerven ze nu zonder voedsel op de oceaan . . . en er is nog steeds geen land in zicht!

HET

TEN PROOI AAN HET DELIRIUM, GEK GEWORDEN DOOR DE HONGER, WERPT DE ZWARTE REUS ZICH OP DE VERZWAKTE DRIEPOOT... HIJ HEFT DE VUIST AL, WAARIN HIJ 'N DOLK GEKLEMD HOUDT, ALS PLOTSELING...

ETEN!... ETEN!..

BABA! IK SMEEK JE!... HOU OP!.. OH!.. LUISTER!..

BWAMMM!

EEN SCHIP!.. HET KOMT RECHT OP ONS AF!..DE UITKIJK MOET ONZE BOOT GEZIEN HEBBEN!.. WE ZIJN GERED, BABA!.. WE ZIJN GERED!!..

IK ZIE ZIJN VLAG!.. HET IS EEN PO'TUGEES, MOOI ZO!... AHOI !!.. SCHIPAHOI !!..

EN WELDRA...

ALLE DONDERS!..NOOIT ZAG IK ZO'N VRAATZUCHT!.. HA! HA! HA!...

DIE DEKSELSE OUWE BABA!.. IK DACHT WERKELIJK DAT JE ME RAUW ZOU VERSLINDEN!.. PFF!.. DAT SCHEELDE 'N HAAR!.. MAAR IK VERGEEF 'T JE!...

DE PEST HALE DIE BANDIET!...WELNU, IK ZAL U IN DE EERSTVOLGENDE HAVEN AAN WAL ZETTEN!... TOT DAT MOMENT DIENT U MIJ OP DIT SCHIP!...

LATER....

EN WAT DOEN WE NOU, D'IEPOOT ?...

ONZE BELOFTE NAKOMEN, IDIOOT!... ERIK OPZOEKEN EN HEM FABELACHTIG RIJK MAKEN!...

SPOOKSCHIP

door HUBINON en CHARLIER

VOLGENDE WEEK: DE REIS NAAR FRANRIJK

ZORRO EN DE RONSELAAR VAN SANTA LUZ

VERBERG JE, MANNEN! DE LANSIERS VAN DE BLOEDHOND KOMEN ERAAN!

MEESTAL VOEREN DE LANSIERS VAN ORTEGA HUN RAZZIA'S BIJ VERRASSING UIT, MAAR DITMAAL KON DE BEVOLKING VAN SANTA LUZ GEWAARSCHUWD WORDEN...

* ALCALDE (SPAANS) BURGEMEESTER

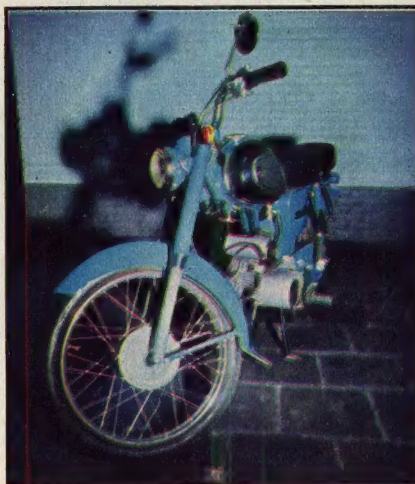

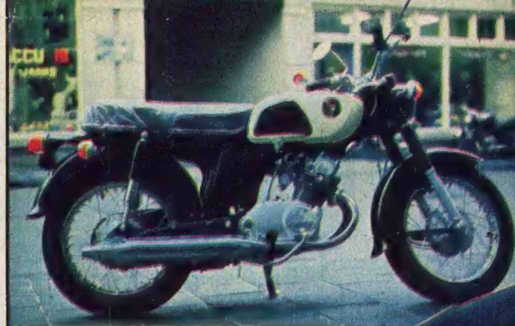
Japan produceert verreweg de meeste motorrijwielen ter wereld. Meer dan alle andere motorlanden bij elkaar! Na 1960 heeft de ontembare Japanse motorindustrie traditionele motornaties als Engeland, Italië en Duitsland volledig van tafel geveegd. Van de weg gedrukt en van de circuits gereden. Deze opzienbarende prestatie werd bereikt met astronomische produktieaantallen, technisch meesterschap en niet te vergeten met verbluffende successen in de wegracesport.
Zoals de gehele Japanse industrie is ook de motorrijwielindustrie gebouwd op de puinhopen van de Tweede Wereldoorlog. De start was schuchter. Noeste handen maakten simpele fietsjes. Motoren waren er niet. Geen nood. Uit afgedankte militaire generatoren werden de motoren gesloopt en gemonteerd in de Japanse frames. Zò ontstonden de eerste na-oorlogse Japanse motorfietsen. En ze hadden succes. Eensklaps wilde bijna iedere Japanner met genoeg yens in zijn buidel, zo'n gezellig pruttelding hebben. En Japan zorgde dat ze er kwamen. Aanvankelijk mondjesmaat,

HET DAVERT IN HET OOSTEN

maar van jaar tot jaar meer. Duizenden, tienduizenden, honderdduizenden! Omstreeks 1954 hadden maar liefst 70 motorenfabrieken er de handen vol aan. Van die zeventig zijn er nu nog maar vijf over. Alle vijf behoren ze tot de grootste en modernste ter wereld. Honda, Yamaha, Suzuki, Kawasaki en Bridgestone laten jaarlijks ruim 2 miljoen glanzende, snelle, geweldige motorrijwielen van de band lopen. Overal ter wereld tellen zij duizenden fervente aanhangers. Want Japan houdt zijn motorrijwielen niet voor zich alleen. Met scheepsladingen tegelijk worden dagelijks duizenden twee- en viertakten naar Amerika, Europa, Afrika, Australië en Azië gestuurd. Van de 2.200.000 Japanse motorfietsen die in 1966 de reusachtige fabrieken verlieten, werd meer dan de helft geëxporteerd. Nog meer cijfers? In 1967 was de produktie 2.280.000 stuks, en Honda, de oudste en grootste motorenfabriek, neemt daarvan de laatste tijd jaarlijks één miljoen voor zijn rekening. Honda heeft in zijn 20-jarige carrière niet minder dan 10 miljoen viertakten afgeleverd! Het ongelooflijke succes van de Japanse motorrijwielen is stellig voor een belangrijk deel te danken aan de miraculeuze triomfen in de Grand Prix. Honda, Yamaha en Suzuki waren de laatste jaren oppermachtig in vrijwel alle soloklassen, hoewel Kreidler in de 50 cc-klasse en MV Agusta bij de halve liters nog weleens met succes een spaak in de Japanse wielen staken. Dit jaar verschijnen Honda en Suzuki tot teleurstelling van velen niet als fabrieksteams op de racecircuits. Altijd aan de top te staan gaat kennelijk ook vervelen. Of de Japanners hieraan verstandig doen, is echter de vraag. De concurrentie zit immers niet stil en zal alles in het werk stellen om het verloren gegane terrein te herwinnen. Aan de andere kant is de Japanse motorindustrie zo machtig dat ....maar dat vertelden we al. Wij kunnen er van verzekerd zijn dat het in elk geval blijft daveren in het Oosten!

Yamaha-50. *Vederlicht tweetaktje die uit een cilindertje niet groter dan een borrelglaasje, toch nog 80 km/uur weet te persen. Roterende inlaat, olie-injectie, 4 versnellingen. Uitgevoerd in mini-maten.*

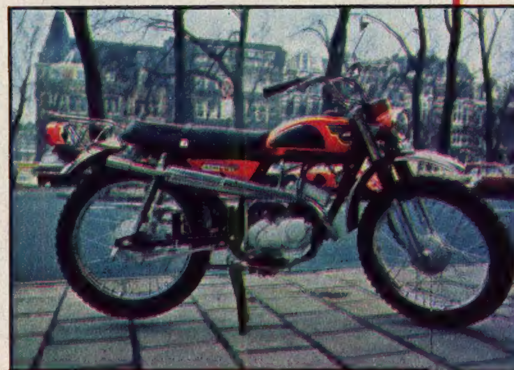

Honda CD 125-A. *Jongste telg van de 20-jarige motorgigant, 'n viertakt waarmee je kunt lezen en schrijven.*

Paul Lodewijks op een 250 Kawasaki Samoerai

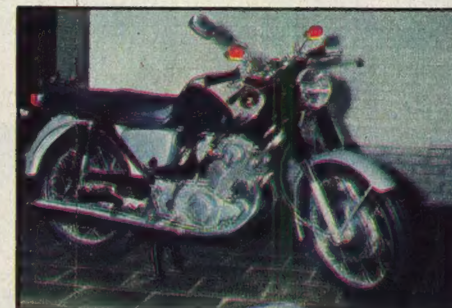
Kawasaki Trail. *Misschien wel de leukste Japanner in Nederland. Een 120 cc-tweetaktje voor òp en náást de weg. Groot tandwiel (59 tanden) voor het terrein, klein tandwiel (37 tanden) voor het wegdek. Terreinbandjes, opgebogen uitlaat, hoera-stuur en nog pittig ook!*

Dit zijn: de grootste, dikste, zwaarste en snelste, èn de Benjamin van Kawasaki. De 650 cc: viertakt, gewicht 181 kg, top 185 km/u., vermogen 50 pk. Een toermonster, te koop voor ƒ 4795. Koop je al een autootje voor! Het kleintje-kawasaki ernaast is heel wat goedkoper: ƒ 1095, de prijs van 'n brommer. Voor dat geld krijg je een pittige 50 cc'er met 'n top=kruissnelheid van 75 km/u. Dat loont het sparen wel!

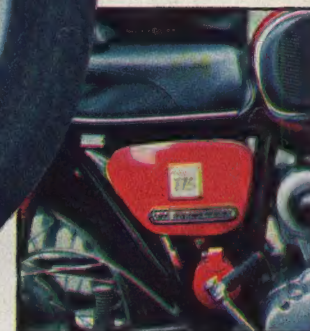
Honda CB 450. *Imposant sportkanon, boordevol ontembare kracht, ontwikkeld door geniale constructeurs. Favoriet in standaardraces. Dank zij een indrukwekkend vermogen (43 pk bij 8500 t/min.), hoge top (180 km/uur) en ook fabuleuze stuurkwaliteiten.*

Kawasaki 350 *„Avenger" (=Wreker), die in Zandvoort het Nederlandse 24-uur-record verbrijzelde. Een van de snelste standaardtweetakten in ons land. Niet kapot te krijgen. Bijna niet te houden. Vermogen 40,5 pk bij 7500 t/min. Top: deze is als het even meezit 184 km/uur.*

Close-up van de Bridgestone 175. *Ranke outsider in het Japanse motorlegioen. Handelbaar als een 125 cc'er, krachtig als 'n sportieve kwartliter. Twee cilinders, twee carburateurs, twee roterende inlaten, enne ... twee wielen. Dat spreekt vanzelf.*

Suzuki A 100. *Slanke, snelle wegsnerper met driftige 98 cc-tweetaktmotor. Mèt roterende inlaatschijf, mèt Posi-Force olie-injectiesysteem. Tot en met een sportief machientje, dat in vlot tempo opstoomt naar 110 km/uur.*

Suzuki Scrambler T. C. 250, *sportieve terreinmachine, een geslaagde versie van de supersport 250 T-20. Opgebogen uitlaten, 247 cc, tweetakt. Dubbel wiegframe garandeert perfecte balans, ook verzekerd bij de topsnelheid 160 km/u!*

MICK TANGY

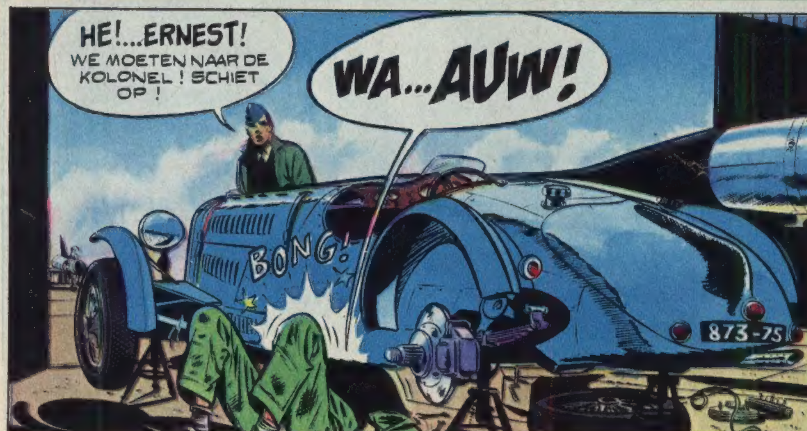
Na hun avontuur met de Mirages in Israël genieten de luitenants Tangy en Laverdure van een welverdiende rust . . . die echter van korte duur zal blijken te zijn.

DE BASIS LONGVIC, BIJ DYON . . . OP HET OPERATIE-BUREAU VAN HET ESKADER VAN DE LUITENANTS TANGY EN LAVERDURE . . .

DE KOLONEL VERZOEKT DE LUITENANTS TANGY EN LAVERDURE ZICH ONMIDDELLIJK OP ZIJN BUREAU TE MELDEN ! . . .

WEL VERDRAAID !! WAAR ZIT LAVERDURE NOU WEER ?

IN DE HANGAR, LUITENANT ! . . . HIJ IS WEER MET Z'N "SNELHEIDS-MONSTER" BEZIG !

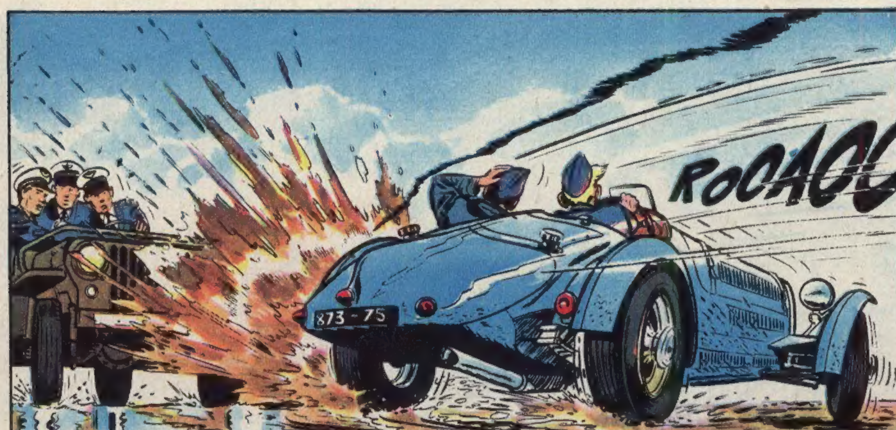

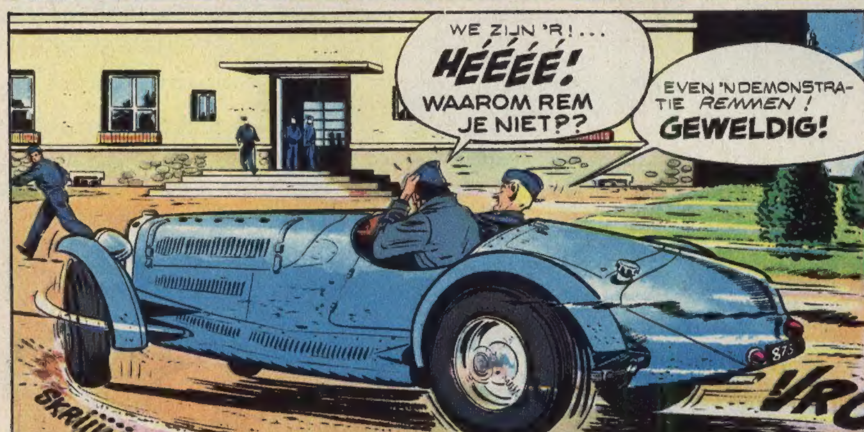

GEVAAR OP GROENLAND

DOOR UDERZO EN J.M. CHARLIER

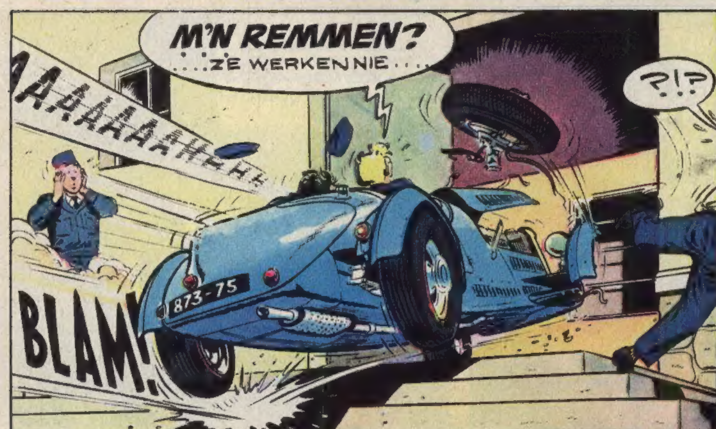

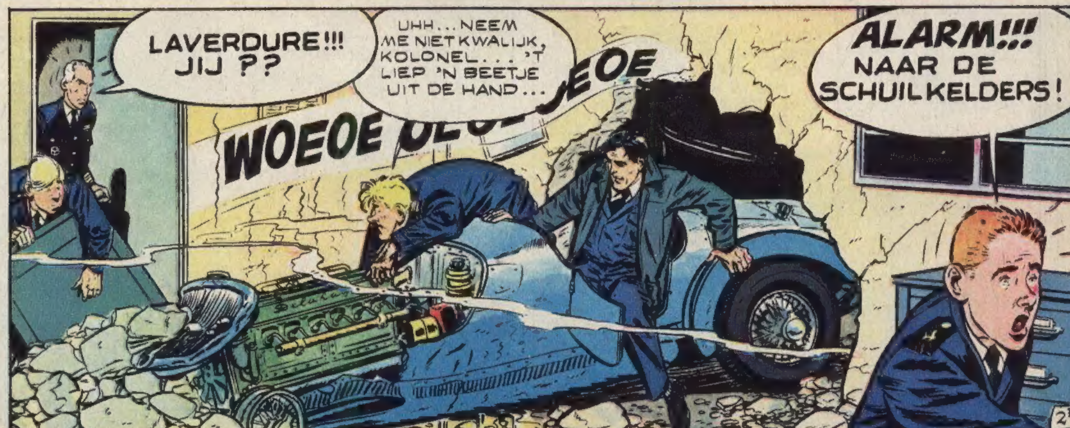

VOLGENDE WEEK : DE GEHEIME MISSIE

TEKST:
LINUS
TEKENINGEN:
J.C. MÉZI

Het Hoofd van de Dromendienst van Galaxity, Xombul, is naar het verleden gereisd. Speciaal-Tijd-Ruimte-agent Ravian krijgt opdracht hem op te sporen!

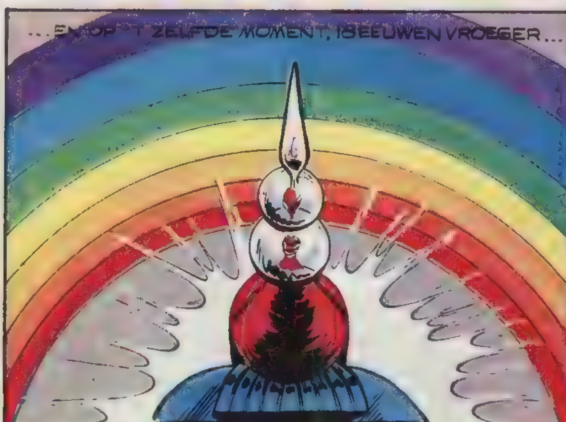
RAVIAN en de

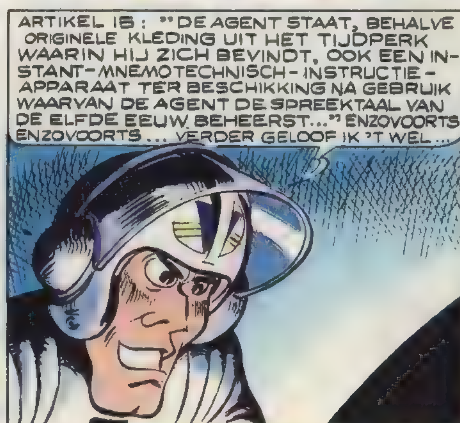
* TIJD-RUIMTE-VOERTUIG

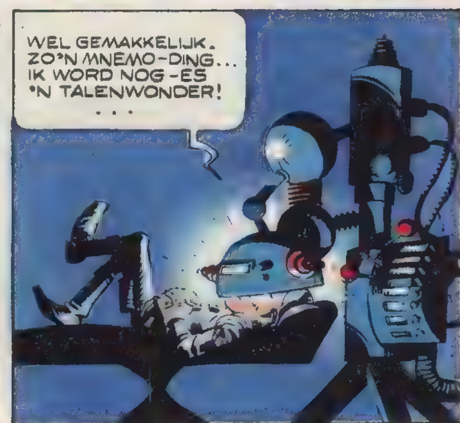

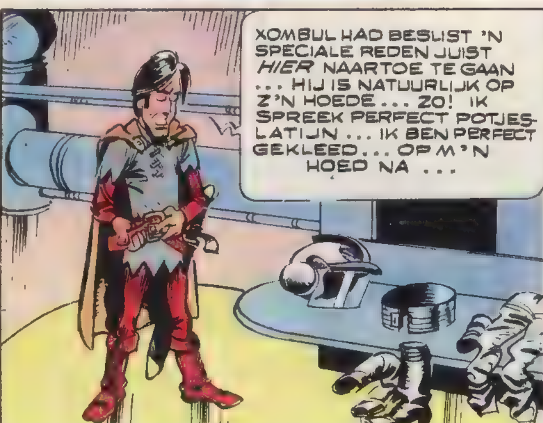

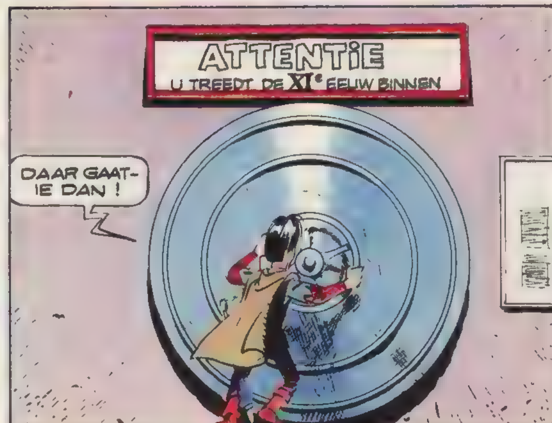

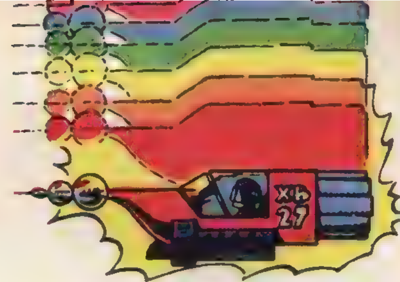

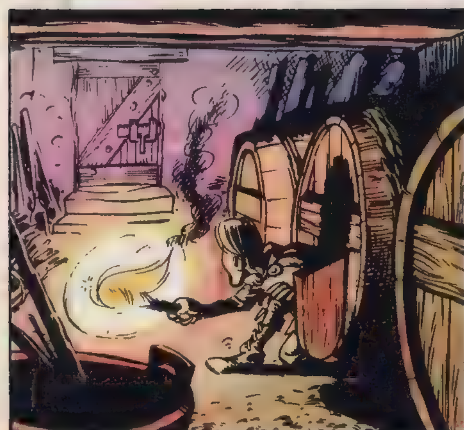
VIERDE DIMENSIE

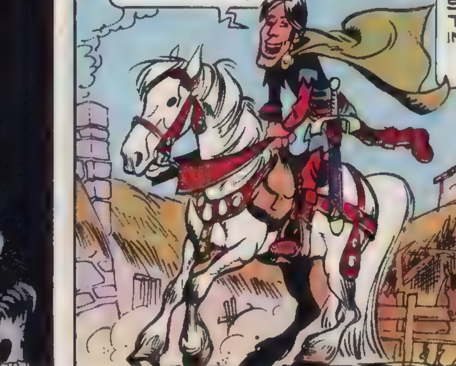

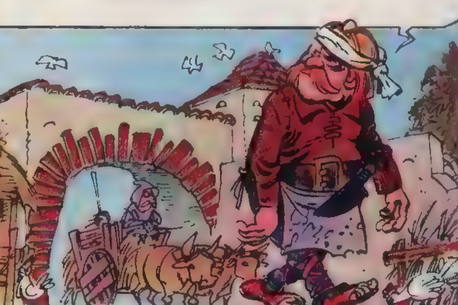

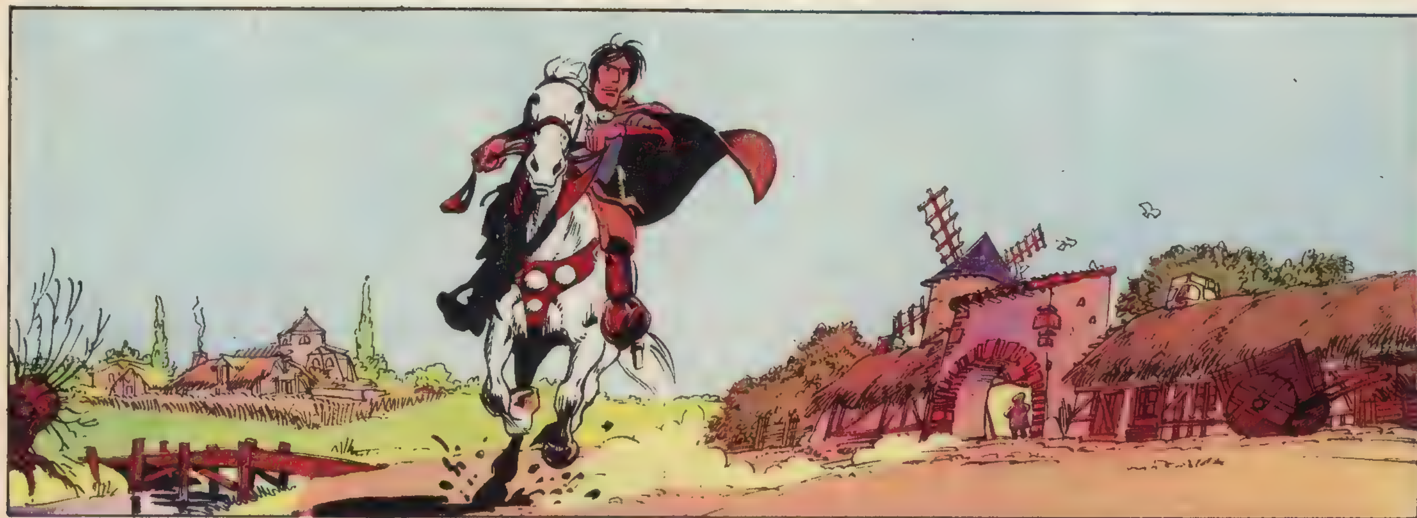

RAVIAN en de VIERDE DIMENSIE

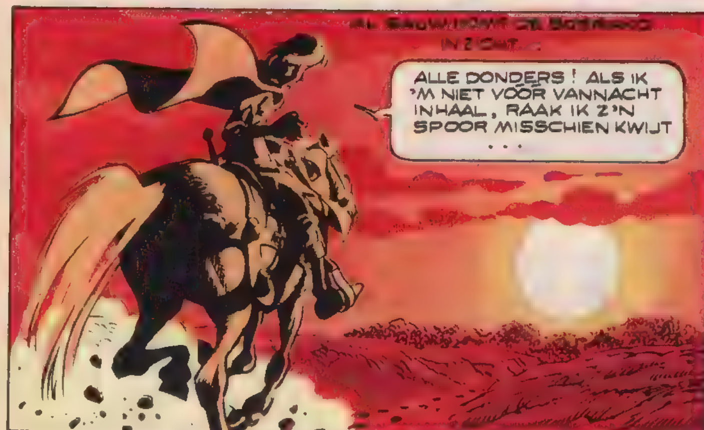

VOLGENDE WEEK : HET BOS ARLAUNE

HET GETEMDE PAARD

De mens temt het paard en verovert de wereld.

Directe afstammelingen van de wildpaarden TARPAN (1) en PRZEWALSKI (2) zijn onder meer het NOORSE FJORDENPAARD (3), het IJSLANDSE PAARD (4), de Poolse KONIK (5) en het MONGOOLSE PAARD (6). Hoe en waarom de mens het paard ging temmen, kunnen we slechts gissen, maar onderzoekingen hebben uitgewezen dat de eerste paarden vrij zeker gevangen werden genomen om geofferd te worden aan een „zonnegod". Interessant in dit verband is, dat het Sanskrietwoord „asvan" behalve „snelheid" en „paard" ook „zon" betekent. Ook de vondst van de beroemde ZONNEWAGEN VAN TRUNDHOLM (7) in Denemarken, ± 1400 v. Chr., duidt op een verband tussen het paard en een zonnemythe. Met vrij grote zekerheid mogen we aannemen dat Indo-Europeanen in de Zuidrussische steppen de eerste wilde paarden temden en tot gebruiksdier hebben ontwikkeld. Het paard was nog te klein om bereden te worden, derhalve werd het gebruikt als trekdier, waarvan diverse archeologische vondsten getuigen, zoals deze plompe kar uit de Russische Kalmoksteppe (8) uit ± het 2de millennium v. Chr. en dit speelgoedmodel (9) uit Assyrië, daterend uit het 3de millennium v. Chr. De Mesopotamiërs (3000 v. Chr.) hadden de onager getemd en spanden hem voor hun oorlogskarren (10). Een afbeelding van de ONAGER (een paardezel) werd aangetroffen op een leidselring uit Ur (11). Mèt de opkomst van het paard als trekdier ontwikkelt zich de vaardigheid van de karrenbouwer: de wielen krijgen spaken (12), waardoor het gewicht van de kar aanmerkelijk lichter wordt. Ongeveer tegelijkertijd met het spaakwiel doet het bit zijn intrede, aanvankelijk gesneden uit gewelbeen (13), later uit brons vervaardigd (14). Het bit dient tot niets anders dan het paard in toom te houden. De neusring (15), waarmee tot dan de ossen en onagers in bedwang werden gehouden, voldeed namelijk niet meer bij de vurige paarden. De problemen waarmee de eerste paardentemmers te kampen hadden, kennen we uiteraard niet meer, maar wèl weten we (uit een interessant geschrift van ± 1360 v. Chr.) hoe het beroemde ruitervolk van de Hittieten hun paarden fokten en vervolmaakten: na een halfjaarlijkse training werden de sterkste paarden voor de fok gekozen. Deze uitverkoren dieren maakten een periode van vasten door, tijdens welke zij onder dikke dekens warm werden gehouden teneinde het overtollige vet kwijt te raken. Op deze manier fokten de Hittieten het OOSTERSE PAARD (16), een superieur ras. Reeds de oude Grieken maakten van het Oosterse paard gebruik en vanaf 700 v. Chr. deed dit ras zijn intrede in Noord-Afrika, waar het waarschijnlijk in de tijd van de stichting van Carthago door de Foeniciërs werd ingevoerd. Hedendaagse afstammelingen van dit Oosterse paard zijn het PERZISCHE (17), het TURKSE (18) en het TURKMEENSE PAARD (19), de ARABIER (20) en — in het Verre Oosten — o.a. het SANDELHOUT-PAARD (21). De Hittieten (22) veroverden met het Oosterse paard Anatolië, waar de stomverbaasde bevolking (die nog niet eerder met paarden in aanraking was gekomen) sprak over „de ezel uit het Oosten".

Het paard — nog steeds trekdier — had als zodanig al grote omwentelingen in de krijgsvoering en dus in de geschiedenis teweeggebracht. De strijdwagens werden sneller en lichter (23 en 24), de tactiek en techniek van de oorlogvoering werd op het gebruik van het paard afgestemd. Maar voor de grootste omwenteling in het bestaan van mens zowel als van paard zorgden de Cimmerriruiters (25) uit de steppen rond de Zwarte Zee: zij gingen ertoe over het paard te gaan berijden! Op spontane wijze ontdekte de mens dat het paard eigenlijk geschapen is om bereden te worden (B). Het paard houdt in draf en galop een gestrekte rug (26), dit in tegenstelling met bijvoorbeeld de hond (27) of de antiloop (28), die hun rug in galop krommen. Onmogelijk om dáárop te rijden! Rond 1500 v. Chr. is het paard als rijdier een gangbaar verschijnsel, zoals het ruiterbeeldje (29) en 't fragment van een kleipopje uit Mycene (30) tonen. Omstreeks 1000 v. Chr. verspreidden de bereden nomaden zich naar het Oosten, enkele eeuwen later — onder druk van Cimmerri — ook naar het Westen. De Kelten verspreidden zich over het huidige Europa, het paard met zich meevoerend. Het dier hielp de mens bij zijn ontwikkeling, de mens maakte van het paard zijn hulp en toeverlaat, een ontwikkeling die onze geschiedenis onweerlegbaar heeft beïnvloed. De Tarpan werd tot moderne Konik, de Onager en os werden vervangen door stoere trekpaarden, door de eeuwen heen zuiver van ras gehouden. Waartoe de man-ruitercombinatie nog meer geleid heeft, zal ik je in de volgende PEP-platen vertellen en laten zien. Voor deze keer wil ik graag nog iets over onze toerusting van het paard laten zien: evenals de oude Grieken (31) hebben de eerste ruiters beslist zonder zadel gereden. Zadel (32) en stijgbeugel, aanvankelijk slechts een lederen lus (33), later van metaal (34), werden — evenals het gebruik van pijl en boog — het eerst toegepast in de steppen van Azië.

Tot de volgende paardenplaat.

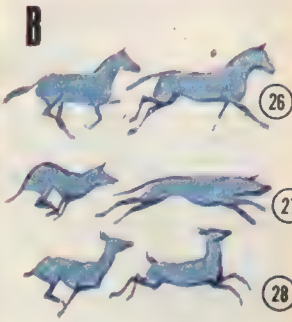
Hans G. Kresse

Dit strijdtafereel uit het oude Mycene illustreert de omwenteling in de oorlogvoering die de komst van het paard teweegbracht.

2
Het Paard

Hoe de ontwikkeling van het paard in zijn werk is gegaan, toonde Hans Kresse ons in zijn vorige PEPplaat. Deze week laat hij in woord (op de pagina hiervoor) en beeld zien wat het paard voor de mens (en omgekeerd) betekend heeft.

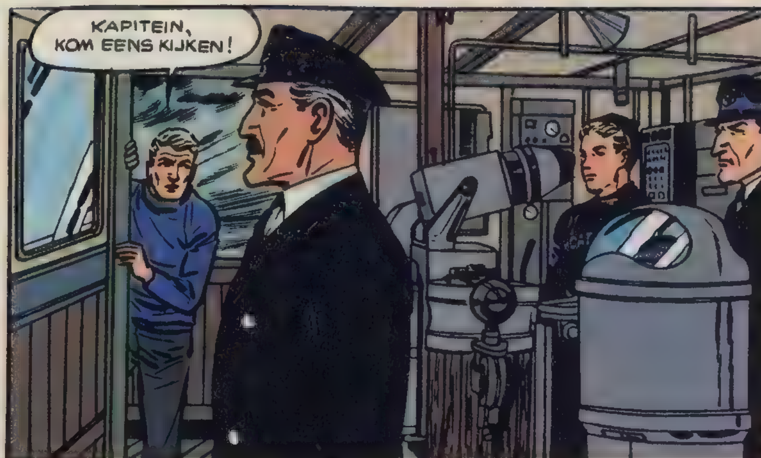
(1) Tarpan. (2) Przewalski. (3) Fjordenpaard. (4) IJslandse paard. (5) Konik. (6) Mongools paardje. (7) De zonnewagen van Trundholm (ca. 1400 v. Chr.). (8 en 9) Zware, plompe karren en wagens (naar kleimodellen) uit 3500 v. Chr. (10) Oorlogskar uit Mesopotamië (3000 v. Chr.), bespannen met onagers. (11) Leidselring uit Ur, waarop onager (paard-ezel) staat afgebeeld. (12) Lichte wagen met spaakwielen uit ± 2000 v. Chr. Gelijktijdig met het spaakwiel doet het bit zijn intrede: aanvankelijk gemaakt uit been en gewei (13), later uit brons gegoten (14). (15) Neusring, waarmee ossen en onagers „gemend" werden. (16) Het Oosterse paard, bekend bij de Grieken. Huidige afstammelingen van het Oosterse paard zijn o.a. het Perzische paard (17), het Turkse paard (18), het Turkmeense paard (19), de Berber en de Arabier (20) en — in het Verre Oosten — o.a. het Sandelhoutpaard (21). (22) Krijger van de Hittieten. (23) Vroeg-Assyrische strijdwagen. (24) Laat-Assyrische strijdwagen. (25) Cimmerriruiter uit de steppen rond de Zwarte Zee (afbeelding op mantelspeld, 1000 v. Chr.). Onder B zie je duidelijk het verschil tussen een paardegalop (26) en de galop van 'n hond (27) en antilope (28). (29) Houten Egyptisch ruiterbeeldje (1400 v. Chr.). (30) Fragment van kleipopje uit Mycene. (31) Griekse ruiter zonder zadel (32) en stijgbeugels (33), welke attributen pas later gebruikt werden. (34) Metalen stijgbeugel. (35) Ruiter van de Scythen. (36) Sarmatenruiter.

DE TERUGKEER VAN STEVE

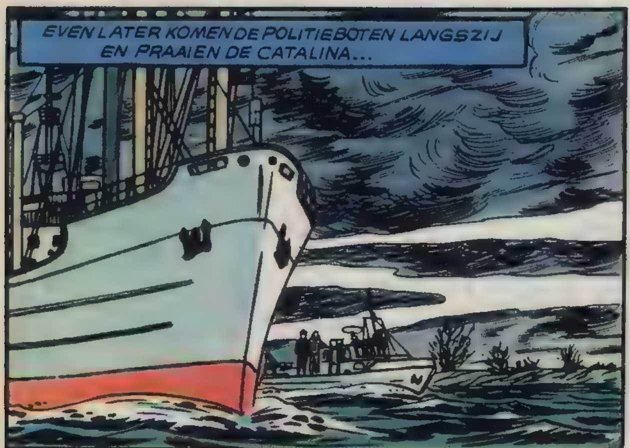
DOOR JEAN GRATON

WARSON

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

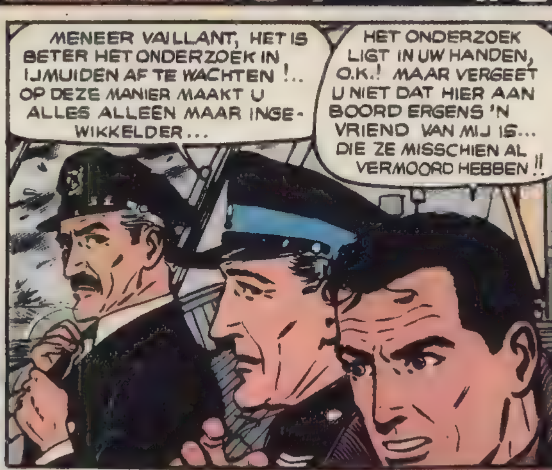

WORDT VERVOLGD

een avontuur van

TOENGA

De Swurgs, die de ondergang van het volk van de Ohrka's hebben gezworen, jagen hun prooi de bergengte van de Steile Kloven in. Xam en beide Gmoers liggen daar in een hinderlaag......

DE

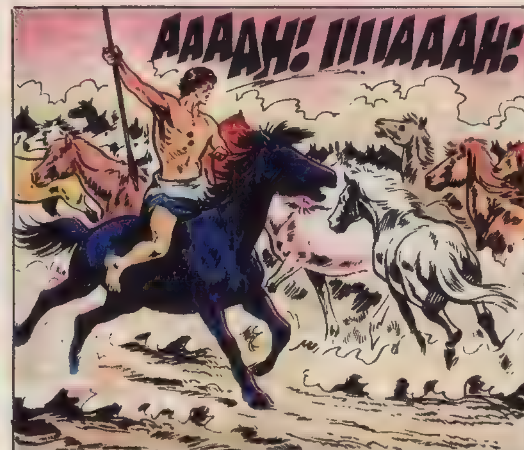

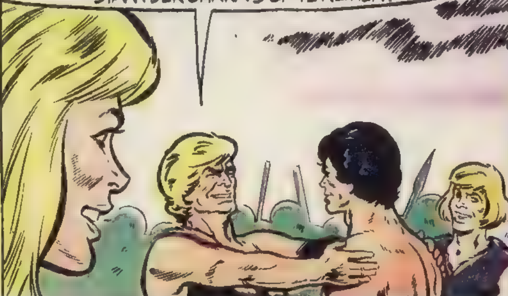
ZWARTE HENGST

DE SCHREEUW VAN DE DONDERVOGEL

7

TECUMSEH, DE BERGLEEUW

door Quint

illustratie Hans Kresse

Elke stap verwijderde hem verder van zijn dierbaren, bracht hem dichter bij het treurige lot van de balling. Een lot dat hij zich zelf verkozen had ....

In het vroege voorjaar was een Amerikaans leger uitdagend Indiaans gebied binnengemarcheerd. In de wouden hadden de grote trommels gedreund en van de bergen waren rooksignalen opgestegen. En nu, maar korte tijd later, lagen beide legers in de Ohio-vallei tegenover elkaar, gereed voor de slag. En zodra een rode gloed zichtbaar werd aan de horizon, schalden de trompetten, roffelden de trommen. De zon kwam op; de slag begon. De Indianen schoten snel hun pijlen af en trokken onder het voorthollen nieuwe uit hun kokers. Ze waren onbevreesd voor de dood en vol woeste strijdlust. Eén Indiaan, een jonge Shawnee, stond roerloos van schrik toe te zien hoe zijn broeders de strijd aanbonden. De nacht tevoren had hij tussen de ervaren krijgers van zijn stam gezeten en vol ontzag geluisterd naar hun krijgsverhalen. Hij had lang in het vuur gestaard en gedroomd van roemvolle daden die hij zou verrichten en die zijn naam onsterfelijk zouden maken. En nu sloeg hij op de vlucht! Hij keerde de vijand de rug toe en liet zijn broeders in de steek. Buiten adem bereikte hij de bescherming van het bos. Van ver drong het strijdrumoer tot hem door. Rillend en zwetend lag hij te luisteren. Hij voelde zijn hart bonken tegen de bosgrond. Ja, een lafaard wàs hij. Hij zou zich nooit meer kunnen vertonen. De jonge Shawnee drukte zijn van schaamte gloeiende gezicht in de dennenaalden en probeerde niets meer te horen, niets meer te denken, domweg niet meer te weten dat hij bestond.

De gevluchte Indiaan had gehoord hoe het verre rumoer langzaam verstomde. De slag was nog niet beslist, maar werd onderbroken en zou morgen weer voortgezet worden. Tot de laatste blanke was verjaagd of de laatste Indiaan gesneuveld. Dat had het stamhoofd van de Shawnee gezegd en aan zijn woorden werd niet getwijfeld. De avondkilte dwong de jongen op te staan. Op verstijfde benen liep hij dieper het bos in. Hij had geen doel. Nooit zou hij naar zijn stam kunnen terugkeren en in de wildernis wachtte hem niets dan eenzaamheid en vroeg of laat een roemloze dood. Als de roofdieren hem niet te pakken kregen, zou de genadeloze winterkou wel met hem afrekenen. Elke stap verwijderde hem verder van zijn dierbaren, bracht hem dichter bij het treurige lot van de balling — een lot dat hij zelf had verkozen.

Tecumseh was zijn naam. Hij was juist zestien geworden. Toen hij nog maar een kind was, werd zijn vader in vredestijd op de jacht door 'n groepje kolonisten doodgeschoten. Die nacht toen zijn vader niet thuiskwam, gingen Tecumseh en zijn oudste broer hem zoeken. Ze vonden hem stervende en hoorden wat er gebeurd was. Sindsdien was Tecumseh vervuld van haat jegens de blanken. Het stamhoofd, Cornstalk, nam hem in zijn gezin op. Hij was een tweede vader voor de jongen en leerde hem alles wat een Shawnee weten moest. Hij schonk hem zijn eerste wapens. Maar drie jaar later werd deze pleegvader eveneens verraderlijk vermoord door een stel dronken soldaten, toen hij kwam onderhandelen in een Amerikaans fort. Toen zwoer Tecumseh dat hij zijn leven zou wijden aan het verjagen van de blanken. En hoewel hij eigenlijk nog te jong was, volgde hij de krijgers naar de Ohio-vallei. Het was hem toegestaan mee op het oorlogspad te gáan, omdat hij vaak bewezen had vaardig met de boog te zijn, en omdat hij gesmeekt had om een kans zijn beide vaders te wreken.... Die kans had hij nu voorbij laten gaan. Beschaamd en wanhopig, zich de bitterste verwijten makend, zwierf Tecumseh door het woud, niet lettend op de richting die hij insloeg. Een uitgestotene was hij geworden, zonder thuis, zonder doel. Tenslotte viel hij uitgeput neer, onder een paar dichte struiken. Zozeer werd hij door zijn droefheid in beslag genomen dat hij de voetstappen op de bosgrond te laat hoorde. Haastig rolde hij zich dieper onder de struiken. De stappen kwamen nader en nader. Een tak knapte onder een hak. Iemand vloekte. Toen volgde een zware plof; een plunjezak werd vlak bij zijn gezicht neergeworpen. In het heldere maanlicht zag hij tussen de bladeren door de gestalten van twee mannen opdoemen. Twee blanken.

„Ik weet niet of we hier wel zo slim aan doen, John," zei de kleinste. „Op desertie staat de doodstraf."

„Maak je geen zorgen," antwoordde de ander. „Ze zullen denken dat we gesneuveld zijn."

De grote man, John genaamd, zette zijn geweer tegen de plunjezak en begon te lachen. „Nou ik er toch tussen uit kneep, heb ik meteen de kans waargenomen om links en rechts wat mee te gappen. Weet je wat ik in die zak heb zitten? Een hele uitdragerij. De spullen van de officieren en zo. Alles wat blonk, heb ik in die zak gestopt." Hij begon nog harder te lachen. De mannen rolden hun ransels open, spreidden hun dekens uit op het mos.

„We kunnen jammer genoeg geen vuur maken, dat trekt te veel de aandacht."

„Nou, ik ben bekaf. Slapen zal ik toch wel."

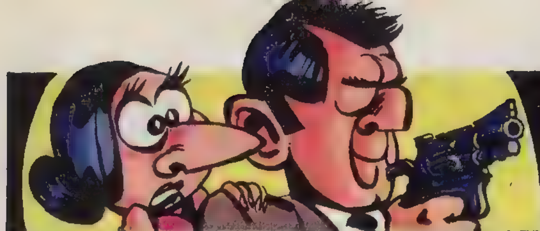
Het werd stil. Af en toe bewoog een van de mannen zich, zoekend naar een gemakkelijker houding. Tecumseh lag naar ze te kijken. De grote man had zijn arm door de draagriem van de plunjezak gestoken, alsof hij bang was dat die gestolen zou worden. In die zak moesten waardevolle dingen zitten, dat had de jonge Indiaan wel begrepen. Hij dacht aan de woorden van Cornstalk: „Als wij Indianen over méér geld beschikten, zouden we wintervoorraden kunnen kopen en dan konden we de strijd beter volhouden." Tecumseh keek naar de plunjezak en zijn hart begon vlugger te kloppen. Zou hij dàt durven? En vreemd genoeg, in de stilte van de nacht voelde hij niet de angst die hem overdag, midden in het krijgstumult, op de vlucht had doen slaan. Hij voelde een spanning, zo groot dat zijn hart in zijn keel bonkte, maar tegelijk was het een prettige opwinding, zoals bij de jacht. Voorzichtig kwam hij overeind om de situatie goed te kunnen overzien. De mannen lagen ongeveer twee meter van elkaar af, en hun geweren stonden tegen de plunjezak geleund. Toen liet hij zich voorover glijden en schoof als een slang over het mos. Toen hij vlakbij de grote man gekomen was, bleef hij plat op zijn buik liggen en trok zijn mes uit zijn gordel. Langzaam bracht hij het scherpe wapen omhoog om de draagriem door te snijden. Op dat moment kwam de andere man half overeind. „John," zei hij halfluid, „wat je gestolen hebt, moet je met mij delen. Mij zullen ze ook verdenken, dus ik heb recht op de helft." John sliep en hoorde niets. „John," zei de kleine man, „John, ik vind dat we...." Toen zag hij Tecumseh. Langzaam zakte zijn mond wijd open. Maar vóór hij een geluid kon uitbrengen, was de Indiaan op hem toe gesprongen. Tijd voor angst en twijfel was er niet; de jonge Shawnee handelde zonder erbij te denken. De geluiden van de worsteling wekten de andere deserteur, die vloekend overeind kwam. Hij zag zijn kameraad in gevecht met een halfnaakte roodhuid en keek snel om zich heen of er nog méér vijanden waren. Toen greep hij zijn geweer en zwaaide het als een knots....

De dreunende slag verbrijzelde wel een schedel, maar niet die van Tecumseh. Als twee handen hard aan je enkels rukken, kun je moeilijk het evenwicht bewaren; de blanke reus plofte zwaar neer. En Tecumseh kreeg het geweer te pakken. Hij beschreef met het zware wapen een kring boven zijn hoofd, zoals hij geleerd had te doen met een krijgsknots, en sloeg met verschrikkelijk geweld toe.... Toen richtte hij zich op. Hij opende wijd zijn mond en tot zijn eigen verbazing hoorde hij de schrille, huilende krijgskreet van de Shawnees uit zijn keel komen.

Zwijgend werd hij door de krijgers aangestaard toen hij binnen de lichtkring van het vuur trad. Hij legde de plunjezak voor het stamhoofd neer en vertelde wat hem overkomen was. Hij verzweeg niets; hij vertelde van zijn eed en hoe bang hij was geweest, en van zijn lafheid. Hij vertelde van de gedeserteerde Amerikanen en van het gevecht. Hij besloot zijn relaas met het verzoek nog eenmaal de kans te krijgen zijn moed te bewijzen, in de strijd die met de komst van de dageraad zou herbeginnen. Het stamhoofd keek zijn krijgers vragend aan. Toen die instemmend knikten — omdat zij zich allen hun eerste veldslag herinnerden — beval hij Tecumseh met een kort handgebaar, plaats te nemen tussen de anderen.

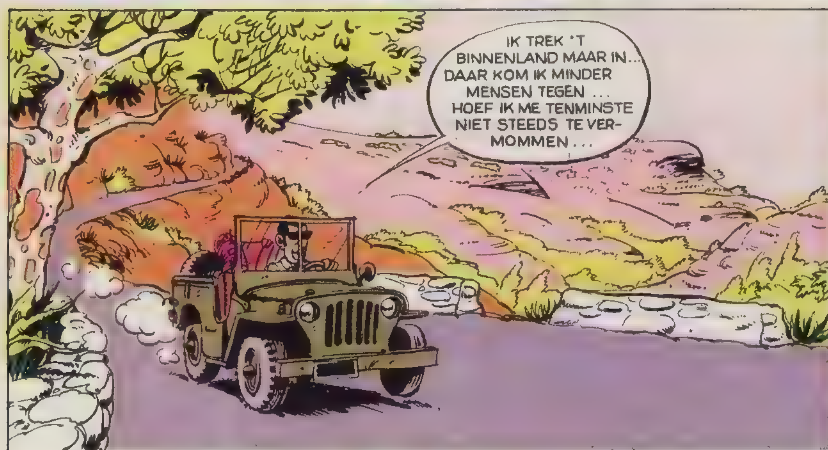
De dag die op die nacht volgde, was vol van strijd en dood, vol van kruitwalm en bloed, en toen de Amerikanen zich tenslotte terugtrokken, was dat maar voor korte tijd, om te wachten op versterkingen. Maar sindsdien kreeg de naam van de jonge Shawnee bekendheid onder alle stammen. Zijn moed en bekwaamheid werden spreekwoordelijk. Later zou hij de grootste Indianenleider van Noord-Amerika worden: Tecumseh, de bergleeuw.

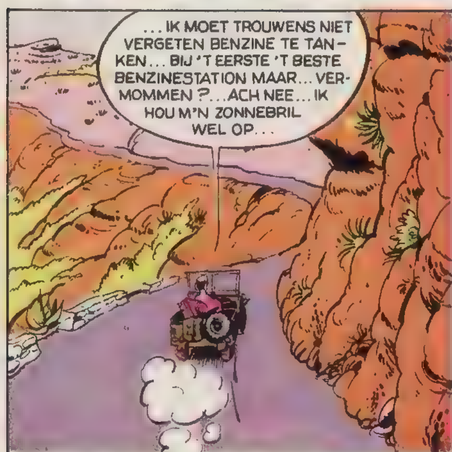

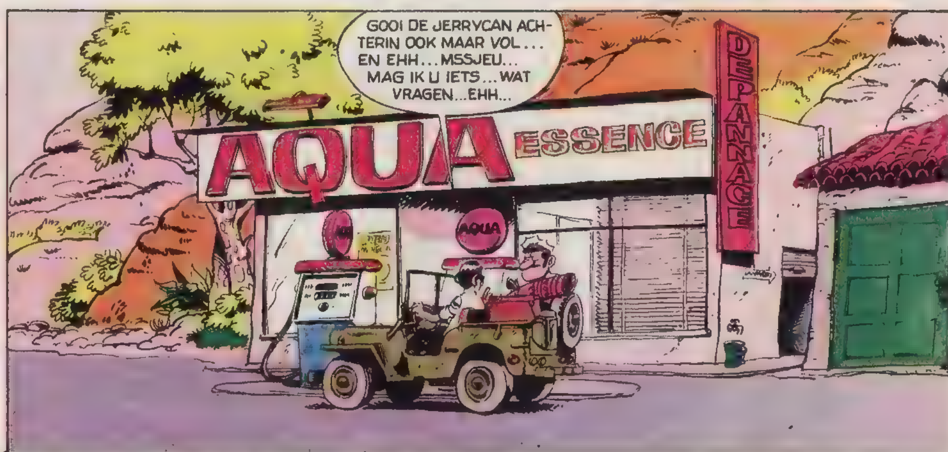
AGENT 327

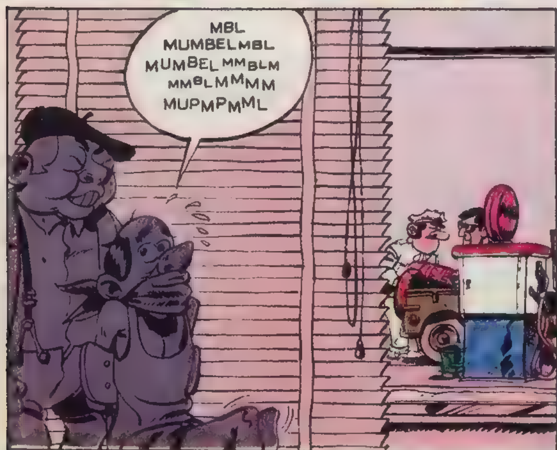
Met de Televiscoop van Dr Maybe kan elk punt op aarde worden bekeken Oók de jeep van Agent 327, die in Zuid-Frankrijk met vakantie is.

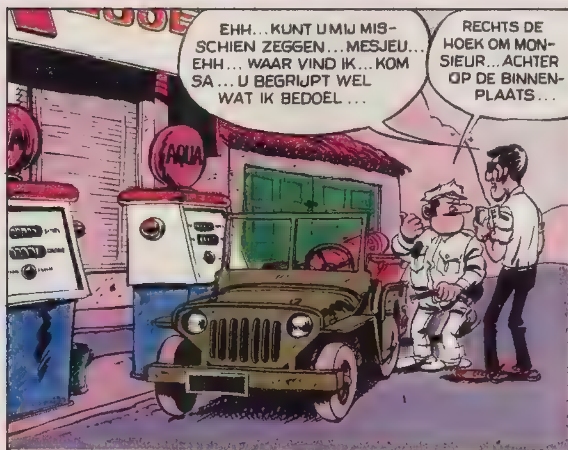

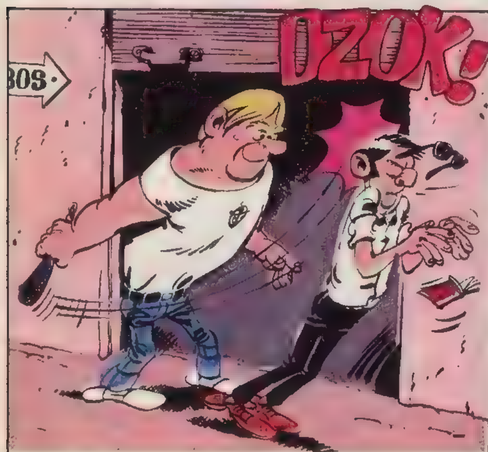

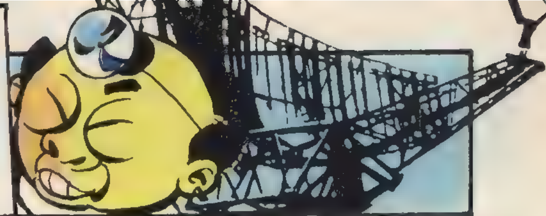

AAM: IJZERBROOT,Hendrik
CODENUMMER: 327
OSSIERVERWIJZING: zie onder M,(dossier Dr.Maybe)
OPDRACHT: nr.1 DE STEMKWADRATER
RAPPORT DOOR: Martin Lodewijk
OPMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie in PEP;
Alg K.S.010-251610 ref.Deuxième Bureau,CIA,

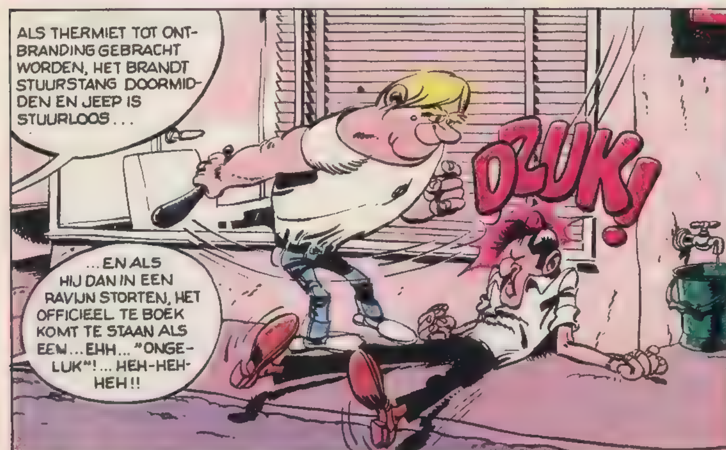
DUPLICAAT

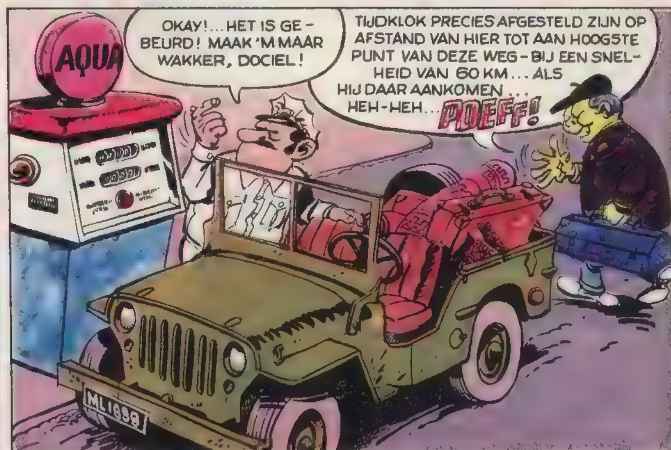

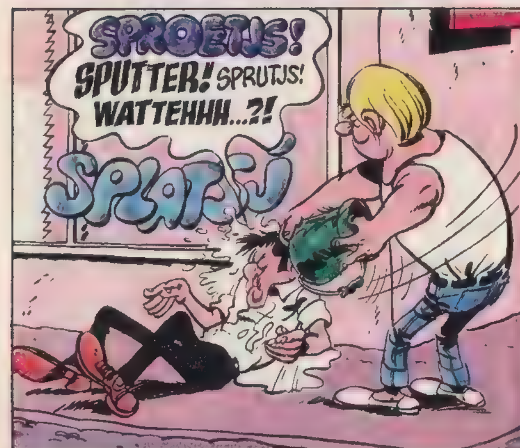

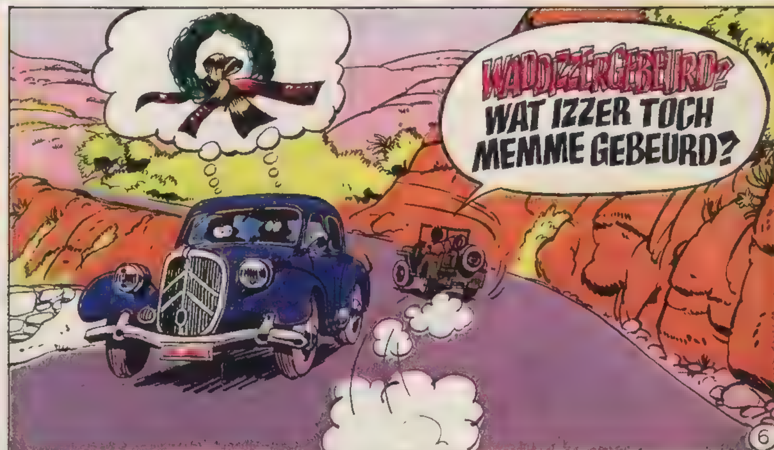

WORDT VERVOLGD

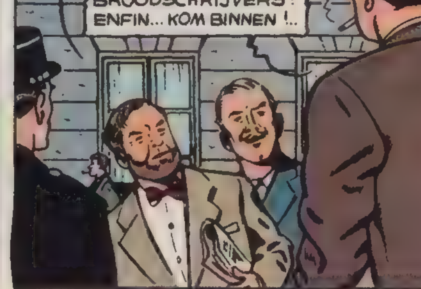
DE JACHT OP HET

DOOR E.P.JACOBS

• *Olrik is uit de gevangenis ontsnapt, heeft de onderaardse kluis van de rijke juwelier*

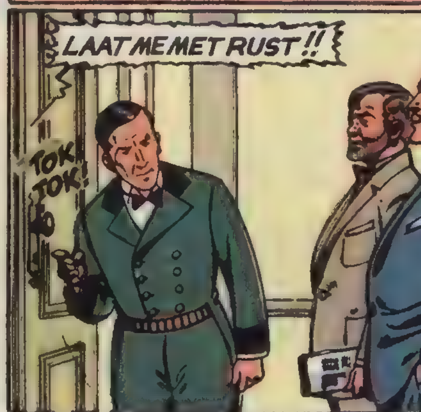

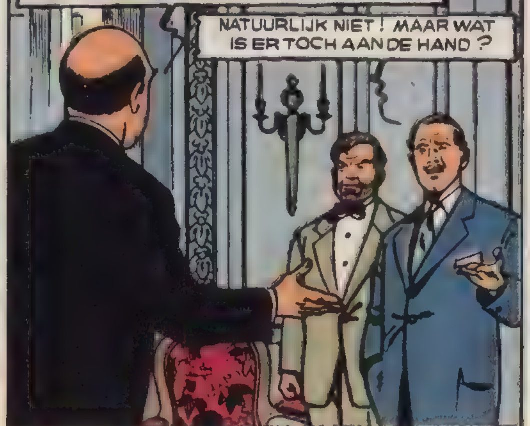

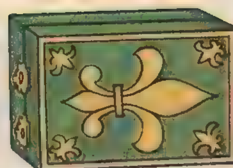

HALSSNOER

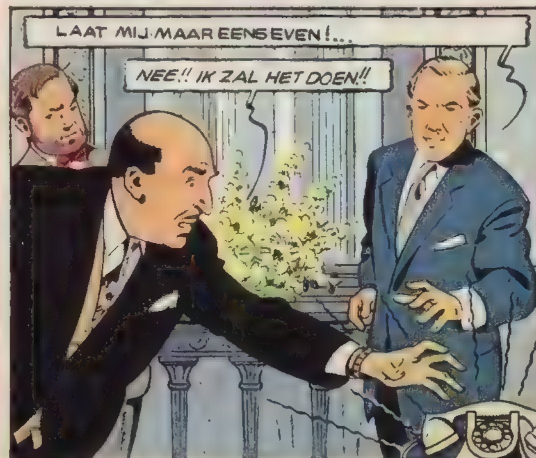

EEN AVONTUUR VAN

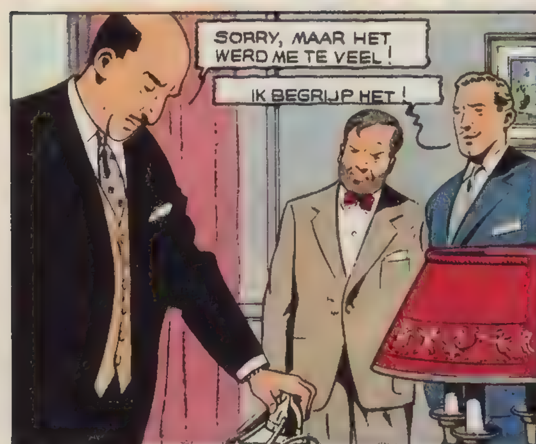
BLAKE EN MORTIMER

Duranton opgeblazen en zich meester gemaakt van het kostbare Halssnoer van de Koningin dat daarin werd bewaard....

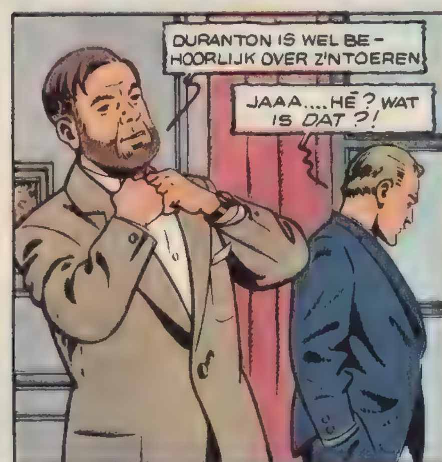

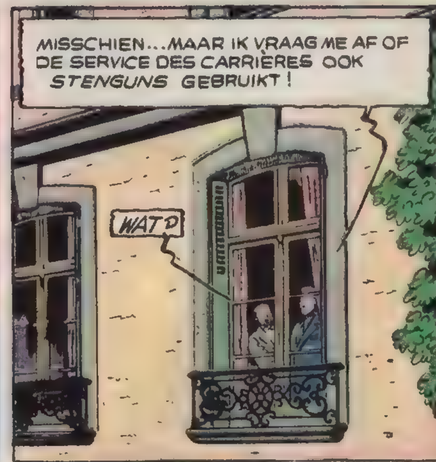

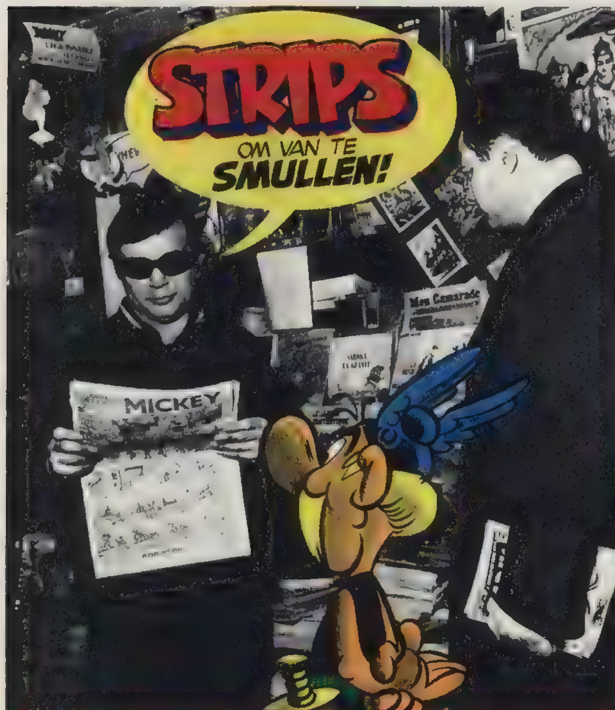

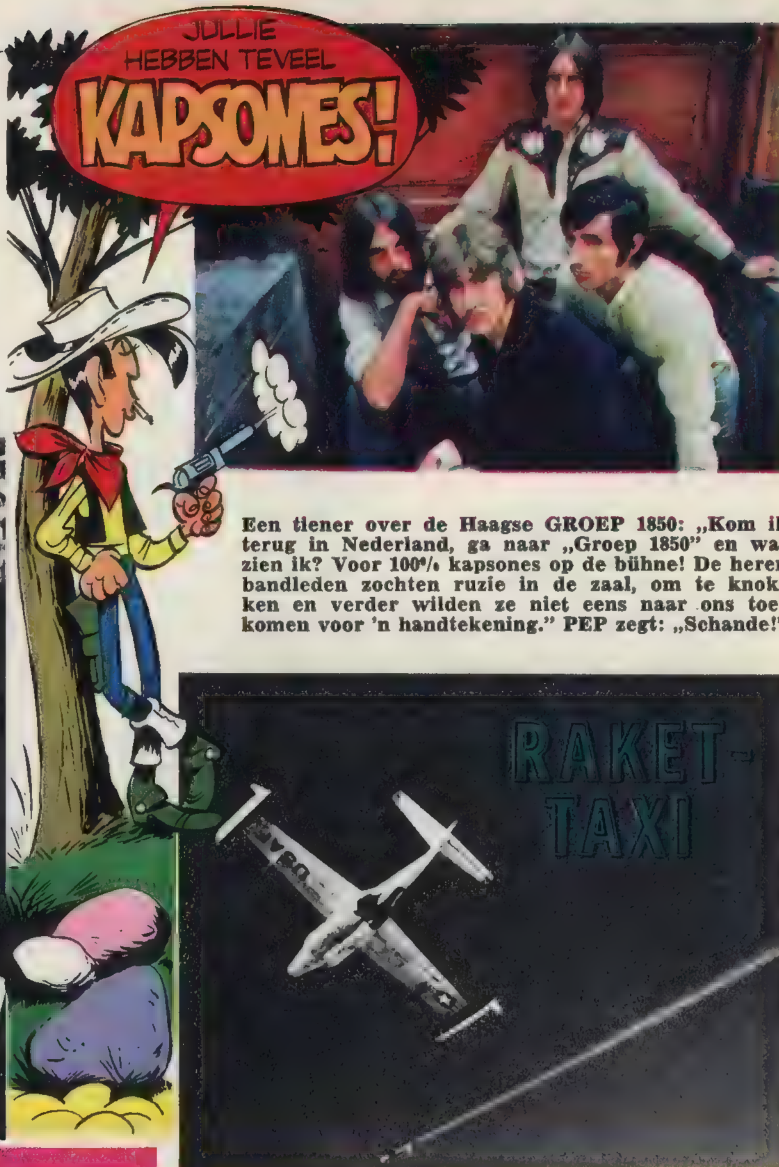

VOLGENDE WEEK: GEVECHT OP DE BINNENPLAATS!

-STRIP-STRIP-STRIP-STRIP-STRIP-

Jean Boullet is de (terecht) trotse eigenaar van Le Kiosque, 'n slordige 3000 vaste klanten tellend eldorado voor stripliefhebbers. Als je de zaak (in de buurt van Gare Montparnasse in Parijs) binnenstapt, slaat je 'n doordringende geur tegemoet, afkomstig van de duizenden daar opgeslagen strips. Zegt Jean Boullet: „Die geur is goud waard! Het eerste wat 'n strippofiel doet als-ie 'n ouwe strip pakt is... RUIKEN! Hoe 'n typische strippofiel eruit ziet? Moeilijk te zeggen... van 12 tot 70 jaar... en de meesten van mijn klanten hebben 'n vrij beroep, advocaat, professor, arts... ja, vooral veel artsen! De duurste strip hier kost rond de ƒ 300! Duur? Och... ik ken iemand die 'n zomerhuisje heeft laten bouwen met de speciale bedoeling om daarin z'n dubbele strips op te bergen!"

Een tiener over de Haagse GROEP 1850: „Kom ik terug in Nederland, ga naar „Groep 1850" en wat zien ik? Voor 100% kapsones op de bühne! De heren bandleden zochten ruzie in de zaal, om te knokken en verder wilden ze niet eens naar ons toekomen voor 'n handtekening." PEP zegt: „Schande!"

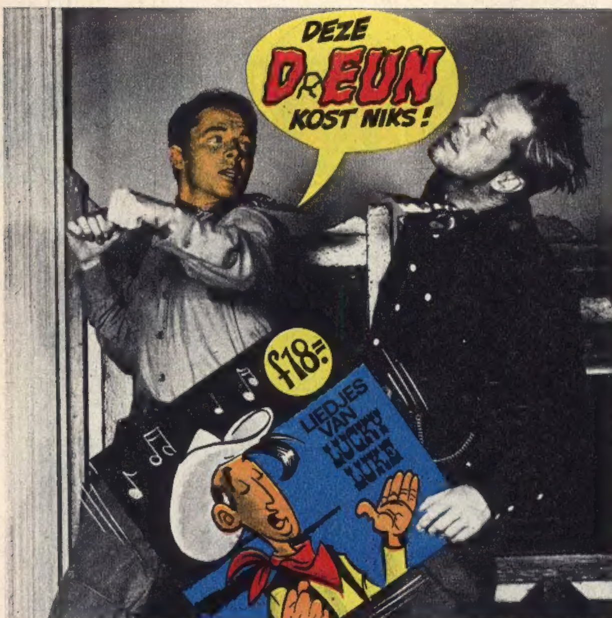
De F-89 Scorpion is een verouderde jager van de USAF die sinds kort nieuw emplooi heeft gevonden als rakettaxi. D.w.z. de F-89 vervoert raketten naar alle plaatsen ter aarde waar de USAF dat schietspul hebben wil. Om te oefenen (de Scorpion speelt dan voor „vijandelijke jager") of om voor menens te schieten. Een nieuwe taak voor een oudgediende!

PEP GESPREK MET: ELS AALBERS

„Hier is Adamo's populariteit aan 't afnemen, je hoort haast nooit meer van hem, maar in België treedt hij nog steeds met succes op en in Frankrijk heeft hij al voor de tweede keer de onderscheiding voor de meest geliefde zanger gekregen. Ik denk dat het zeker nog jaren zal duren eer Adamo ook in Frankrijk uit is." We geloven Els Aalbers op haar woord: zij kan het weten, zij is de voorzitster en stimulerende kracht van de Nederlandse Adamo-fanclub. Zij is ook: blond, 23 jaar, secretaresse, wild op Gilbert Bécaud en Peter, Paul and Mary (Amerikaanse volksliedjes), redactrice van het cluborgaan „Ici Adamo", gek op Adamo, fanatiek voorvechtster van een langdurige en intense verering van „haar" Adamo. „Ik vind Adamo geweldig, ik zie hem ook vrij vaak, als hij ergens optreedt ga ik er zo mogelijk naar toe. Eén keer per jaar gaan we met onze hele club (300 leden, alle leeftijden, alle gezindten) naar Brussel, daar treedt Adamo (Adááámo, volgens Els) altijd op in november, als hij jarig is. De leden van de Fanclub kunnen hem dan beluisteren en na afloop van het concert meestal ook spreken, dat zijn de leuke dingen van onze club." De andere leuke dingen: „We wisselen platen uit, dat loopt erg lekker. En foto's, daarin bestaat een levendige handel. Dat ruilen en corresponderen over Adamo loopt allemaal via ons blad Ici Adamo, je krijgt dat gratis als je lid van de club bent. In Ici Adamo staat ook steeds het laatste nieuws, dat ik van de perschef van Adamo ontvang. Een belangrijk gedeelte van ons cluborgaan wordt gevuld met oude en nieuwe teksten van de liedjes van Adamo en met ingezonden stukken van de abonnees, waarin van allerlei leuke dingen en wensen staan." Het volledige adres van de Adamo-fanclub is: Jac. van Campenweg 31, Rotterdam-14.

Wij vinden het een beetje vreemd dat bijvoorbeeld de laatste elpee van Boudewijn de Groot voor f 18 in de winkel ligt, terwijl LP's van Kinks, Donovan, Searchers etc. maar f 7,50 kosten. Dat scheelt meer dan de helft! Het blijkt trouwens dat volwaardige LP's maar f 3,95 hoeven te kosten, zonder dat er op toegelegd wordt. Waar gaat dat enorme verschil naar toe? Als een LP (in een kleurenhoes) al voor zo'n dikke drie gulden gemaakt kan worden, waarom moet-ie dan in de winkel het 6-dubbele kosten?

BEESTACHTIG programma

Een boer in Nieuw-Zeeland verwende z'n koeien met een tv in hun stal. Het blijkt(?) dat de koeien dol zijn op dierenprogramma's, wat volgens de boer een gunstige uitwerking heeft op hun gedrag. Ze laten zich kalm melken en zijn 's avonds heerlijk soezerig. Stel je voor dat er méér boeren tv's voor hun dieren gaan kopen, dan zien wij het er nog van komen dat er 'n tv-omroepsterkoe aangetrokken wordt!

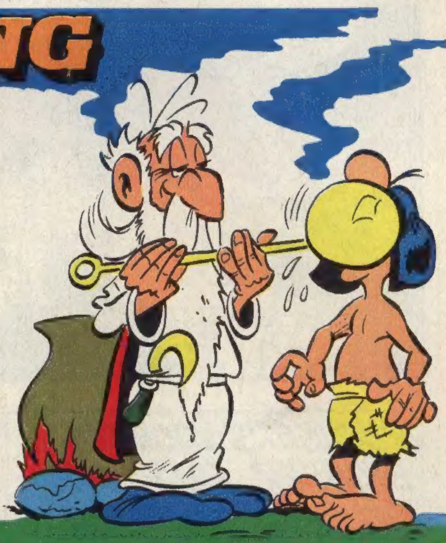

ESTHER EN ABI

Esther en Abi, die enige tijd geleden per ongeluk boven aan de Engelse en Nederlandse hitparades prijkten, kunnen vooral bij ons geen kwaad meer doen. „Onze" Esther en „onze" Abi heet dat. Feit is, dat ze wat de Lage Landen en het Kingdom betreft, een ander illuster, minder fraai uitziend tweetal, Sonny & Cher, vèr achter zich gelaten hebben. Sommigen menen hierin het bewijs te zien dat het „ruwe" uit is en het „lieve" ontzettend in. En lief is Esther...!

DOPING

Regelmatig worden wielrenners op doping betrapt, maar dat zijn vrijwel altijd minder bekende coureurs. Vedettes als Anquetil, Merckx, Van Looy, Gimondi, Motta, Janssen en noem ze maar op, geven eerlijk toe dat ze „slikken". Toch komen zij altijd ongehinderd door de controles. Hoe is dat mogelijk? Het vermoeden bestaat dat zij andere preparaten gebruiken, hormonen bijvoorbeeld, die ook de vermoeidheid verdrijven. Elk mens heeft echter een sterk variërende hoeveelheid hormonen in zijn lichaam, daardoor bewijzen controles niets.

De stem van Brian Keith lijkt als twee druppels water op die van Tee-Setter Peter Tetterode. Moejemaaresoplette, als je hem hoort!

Naam: Springer. Lengte: 3,25 m, breedte 1,40 m. Gewicht 60 kg. Prijs: f 615. Te leveren in 'n pasklaar gezaagd en vóórbewerkt bouwpakket. Met dat bouwpakket en een beetje handigheid rijg je die boot in elkaar. Precies: gewoon rijgen, gaatje voor gaatje en de draad erdoor. Een boot voor jonge mensen, om te vissen, te roeien of te zeilen. Als je dat laatste wil doen, moet je er natuurlijk wel 't een en ander bij kopen! Voor f 260 heb je een grootzeil van 4,60 m² en 'n fok van 2,40 m². Fabrikant: Bruynzeel Fineerfabriek N.V., Zaandam. Deze boten zijn te koop bij de erkende jachtwerven.

LUCKY LUKE
TEKENINGEN: MORRIS
TEKST: GOSCINNY

DE

HANDEN OMHOOG!
AAAH!

DIGGER STUBBLE! LAST VAN SLAPELOOSHEID, OLD TIMER?
IK...IK WIL DE ENKEL WAT VAN M'N GOUD TERUG HEBBEN! IK HEB SCHULDEN BIJ SCAT!

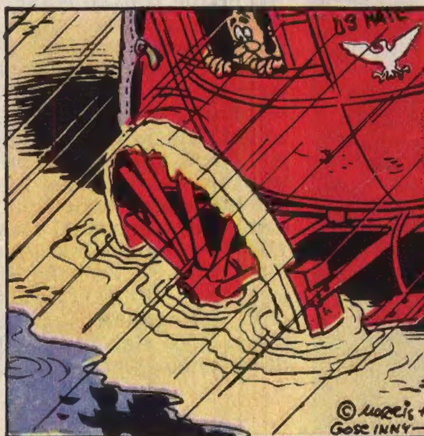

JE KRIJGT JE GOUD IN SAN FRANCISCO TERUG...ALS 'T DAAR TENMINSTE AANKOMT...EN DAT VALT TE BETWIJFELEN! EN GA NOU MAAR SLAPEN!
MAAR DAT IS 'T 'M NOU JUIST! ALS SCAT MIJN GOUD HEEFT EN WE WORDEN BEROOFD, IS M'N SCHULD VOLDAAN, MAAR ALS WE BEROOFD WORDEN VOOR IK M'N SCHULD HEB VOLDAAN..

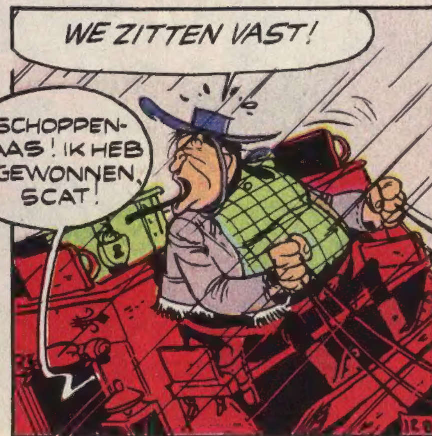

'S MORGENS.
ALSTUBLIEFT! UW ONTBIJT! AARDAPPELEN MET SPEK
OLIVER! VRAAG DAT HEERSCHAP WAT DEZE WALGELIJKE, HETE VLOEISTOF VOORMOET STELLEN!
TIEN TEGEN EEN DAT HET KOFFIE IS!
TOP!

REIZIGERS VOOR FORT BRIDGER, SALT LAKE CITY, CARSON CITY, SACRAMENTO EN SAN FRANCISCO INSTAPPEN!

HU, TRUMPET! HU, NAVAJO! HU, BRUNO! HU, SIOUX!
TSJAK!

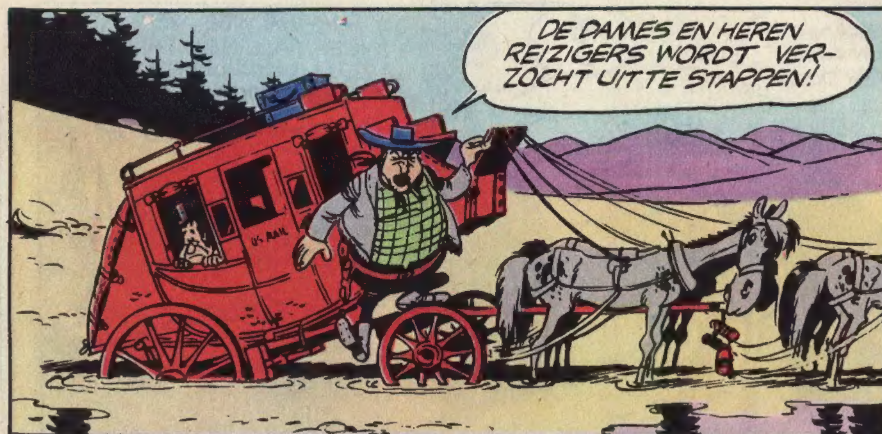

DE WEG IS GEWOON EEN MOERAS! IK HOOP DAT DE POSTKOETS DÁÁR DOOR KOMT...
VERVELEND NOU... EEN WIT PAARD IS WEL MOOI, MAAR ERG BESMETTELIJK!

© MORRIS + GOSCINNY

WE ZITTEN VAST!
SCHOPPENAAS! IK HEB GEWONNEN, SCAT!

POSTKOETS

Het vervoer van goud — en passagiers — door het Wilde Westen, is niet eenvoudig. Maar Hank Bully en Lucky Luke slaan zich er wel doorheen...

LUCKY LUKE

DE POSTKOETS

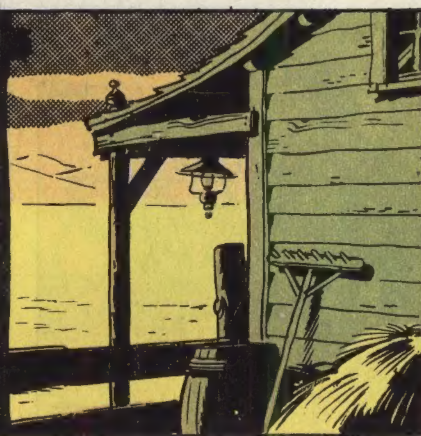

1968 Real Presse

WORDT VERVOLGD